

Slippen.

P. Rökklippen;

Röe Vålånga

skogar;

Högsjö s:n

Gudmundrå tg, Västernorrlands l.

klippen

372

op. 2 klippen, 'uppe i klippen'

klippen m., b. sg. klippen, berg med branta sidor,

som skarpt bryta av mot omgivningen,
skarpt framträdande mindre berg.

Sven Hiller 1936.